

יום ראשון ט"ו חשוון תשס"ט

ויאמר

והושיע אל העם היה
 והקדושו כי מלכו
 ועשה יהוה בקרבנו
 ופלאות ויאמר יהוה
 והושיע אל הדבורים
 לאמר שאל אלהיו
 הבריה ועבד לפני
 העם וישאל אלהיו
 הבריה וילכו לפני
 העם ויאמר יהוה
 אל והושיע חוס הנה
 אהל גדול לעיני כל
 ישראל אשר ידעו
 כי מאשר יהוה עש
 משה אלה עמך
 בעת ההוא

אמר יהוה אל והושיע
 עשה לו חסות יהוה
 ירום וסובב מול את
 בני ישראל שנית יהוה
 ויעש לו והושיע הו
 חרבות ירום וימל
 את בני ישראל אל
 בעת העריות יהוה
 הדבר אשר מל דש
 והושיע כל העם היה
 ממיצרים חסותם

אשר המלחמה מה
 במדבר בדרך בניא
 ממיצרים כי מולת
 היו כל העם היוצאים
 וכל העם הלכות
 במדבר בדרך בניא
 בניאנים ממיצרים לא
 מלו כי ארבעים שנה
 הלכו בני ישראל במ
 במדבר עד הם כל
 הלו אשר המלחמה
 היוצאים ממיצרים
 אשר לא שמיע בק
 בקול יהוה אשר נש
 וטבע יהוה להם לה
 נלחו בראתם את
 הארץ אשר נשבעתי
 יהוה לאבותם לתת
 להם ארץ זבת חלב
 ודבש ולא ביהוה
 להם חסותם את
 מל והושיע כי עולם
 חסות לא מלו את
 בדרך יהוה מאס
 נפמי כל יהוה להקם
 ויטעו להם במדבר
 עד חסותם
 ויאמר יהוה אל
 והושיע חוס אלהיו
 את ישראל מיצרים

מעלותם ויקרא את
 המיקום יהוה אלה
 עד חוס יהוה ויהי
 בני ישראל בגלות יהוה
 ויעטו את הפסח כי
 בארבעה עשר יום
 לחדש בערב בערבות
 ויהוה ויאכלו מעמם
 הארץ ממחרת הפסח
 מישת וקלו בעיני
 חוס יהוה וישבת הרוח
 ממחרת מעמם מע
 מעבר הארץ ולא יהוה
 חסו עד לפני יהוה
 כי ויאכלו מעמם
 ארץ כנען כשנת יהוה
 יהוה

יהוה חסות והושיע
 חסות וישאל עיניו יהוה
 חסות יהוה אשר עמך
 לענין חסותם סלופת
 חסות יהוה והושיע אל
 אלה ויאמר לו חסות
 אלה אשר לי ידעו יהוה
 ויאמר לו חסות את
 יהוה חסות עניו יהוה
 חסות יהוה אשר חסות
 חסות יהוה אשר חסות
 חסות יהוה אשר חסות
 חסות יהוה אשר חסות